

farske cunje, ki so mu sledile zgolj iz tega, ker ga smatrajo za — „žeganega“ (?).“ Ta častna garda posadila ga je na neki kmečki voz ter ga v rute tako zavila, da je izgledal kakor kaka pustna šema, ne pa „jugoslovanski“ kralj. Tudi vrabci na drevasih so ga sramotno zasmehovali. „Dvorne dame“, ki so imele prednost, so imele čast zraven njega sedeti, druge pa so tik voza peš korakale. Tako se je pomikal ta glasni transport tega ciganskega vojvode proti Sv. Jedrtri... Celo vpreženemu konju, ki je vlekel voz, se je ta stvar preneumna zdela; nakrat se je vlegel in je raje na licu mesta poginil, kakor da bi stal v službi sramotnih veleizdajalcev. Najbrž je premenjal „jugoslovanski“ jarem z nemškim, o katerem je ta širokoustni Korošec na shodu izjavil, da mora biti razbit. — Peš je moral torej Korošec po blatni cesti proti Sv. Jedrtri romati, kjer ga je to čudno spremstvo srečno svoji usodi oddalo. Tako potuje torej „kralj“ Tonček, zloglasni jugoslovanski duhovniški razuzdanec.

Koroščevi nezaslišani načrti.

Predsednik „jugoslovanskega“ kluba dr. Korošec poslal je na ministra notranjih zadev telegrafično prošnjo, naj mu isti dovoli ustanovo slovanske „nacionalne straže“, ker nima „jugoslovansko“ prebivalstvo več nobenega zaupanja v državne varnostne organe... Seveda je ta nad vse smešna in predrzna zahteva zblaznelega Korošca bila kar ednostavno in kategorično odbita. — Nadalje ima potem nesramno, z nobeno kaznijo dovolj kaznovano predrznost zahtevati, naj mu država v obrambo „jugoslovanskih“ interesov proti nevarnim izgredom Nemcev (!) podeli orožje, da se zamore pred napadi istih uspešno braniti. Ti prokleta jezuitska predrznost! — Lep vzor „katoliškega“ duhovnika! Namesto, da bi raje v cerkvi razširjal nauk svete vere in pridigoval o rajskem miru in ljubezni do bližnjega, prireja politične shode, obrekuje na istih na lažnjivi in podli način našo zveznico, Nemčijo, hujska razuzdano narod proti narodu, podi ruske vojne vjetnike s poleni in drogovi k napadu na zveste državljane in si prizadeva povzročati neslogo in nemire med prebivalci, ki so več stoletja v miru in slogi skupno v blagostan naše krasne združene domovine delovali. Naj si pa to dobro zabilježi: on seja veter, a žel boče vihar! Kam vendar vede to njegovo stremljenje? Ali potrebuje morebiti orožje, da vžari v danem trenutku revolucijo v Avstriji, ter da svoje razuzdane pristaše za to že prej organizira in jih v rabi orožja izvežba, da vdari zahrbtno proti miroljubnim državljanom? Zakličemo torej državi, je-li ista o vsem počenjanju te njej nevarne „jugoslovanske“ gonje natanko podučena in ali je ona odločena, tem usodepolnim činom s pomočjo njej zvestih strank vendar enkrat konec napraviti? Ali vlada še vedno nima dovolj dokazov, kam vsa ta perfidna gonja stremi? Ni doživela že dovolj veleizdajstev od strani enake slične druhalci, ki ji je že moralno in materijelno do živega škodovala? — Če ista ni več zmožna, da bi nas pred revolucionarnimi izgredi „jugoslovanskih“ hujskačev branila, da bi ostalo naše imetje in naše domovje nedotaknjeno, in da bi se po končani vojni lahko posvetili mirnemu delu za gospodarski procvit in razvitek ter blagor države in da ložje zacelimo rane te „nesrečne“ vojne, zakaj smo vendar potem doprinesli in zakaj še torej nadalje doprinašamo neizmerne žrtve na krvi in blagu? Zakaj se radi davščine obremenimo naša posestva in naše imetje, če mi za obrambo tega nimamo nobenega zaščitnika več...? Stavimo torej na vlado nujno vprašanje, kako dolgo še hoče ista nemo gledati na vse te njej grozeče prizore in na kak način je ista pripravljena, preteče jej nevarnosti kakor najhitreje odvrniti, da si zagotovi ogrožene staro-zgodovinske meje svoje monarhije. Če nam ista v kratkem ne odgovori, smo primorani, si tudi mi na slični način sami cilje svoje prihodnosti zagotoviti, kajti vsega mora biti enkrat konec!

Na prevzvišenega knezoškofa mariborskega pa stavimo vprašanje, ali so mu vsi razgrajoci, državi in splošnosti nevarni hujskajoci čini njemu podrejenih duhovnikov znani in če so isti odgovarjajoci vzgledu in tradicijam katoliške vere? Ali so mu znani tudi krvavi izgredi zadnjega jugoslovanskega shoda, sklicanega od zloglasnega hujskača dr. Korošca v St. Janžu pri Unterdrauburgu? Ali se na tak način vzgojuje cerkvene dostojanstvenike? Vprašamo torej, kaj da name-rava prevzvišeni knezoškof mariborski storiti in kakšne korake pospešiti, da se temu zlu enkrat za vselej konec napravi, da se povrne zopet zaželjeni mir in sloga med strankami? Če tudi na tem mestu ne bodedo uslišani, smo primorani, v konečno odvrnitev tega neprijetnega zla druge strune naviti.

Upamo torej, da ta naš nujni poziv od merodajnih krogov ne ostane neuslišani, ker nam je ljubo, z našimi sosedi kakor do sedaj v miru in slobodi živeti in se žrtvovati gospodarskemu procvitu naše krasne domovine.

General Foch.

Francoski maršal Foch bil je imenovan za nadpoveljnika angleških in francoskih združenih armad na zapadnem bojišču. Ta

General Foch

ima torej nalogo meriti se s slavnim nemškim vojskovodjem Hindenburgom in zabraniti katastrofo, ki žuga našim sovražnikom na Francoskem.

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Brezobzirno rekviriranje živine na Spodnjem Štajerskem. Kakor se nam iz večih občin okraja in drugih Spodnje Štajerske javlja in pritožuje, postaja stališče za kmeta vedno težavnejše. Obdelovati bi moral zemljo, pridelovati pa več kakor v mirovnih časih, oddajati bi moral mleko mestam in vojaškim bolnišnicam, a pri vsem tem se ravno pri nas in na Spodnjem Štajerskem tako brezobzirno rekvirira živino, kakor da bi se jo hotelo nalašč zatreti, in ponosno našo štajersko živinorejo popolnoma uničiti. Kmetovalcem primanjkuje vprežne živine za obdelovanje zemljišč in pričinja primanjkovati tudi živine za plemo, kajti stališče spodnje-štajerske živinoreje se je že za 75% mirovnega stanja znižalo. Kam bode to dovedlo? Ali se hoče od strani brezobzirnih in merodajnih činite-ljev zares do popolnega gospodarskega poloma, do neizogibljive katastrofe dovesti? Nismo sicer nasprotniki rekviriranja, saj smo vendar državi žrtvovali na blagu in krvi več, kakor so zamogle naše sile in tudi več od mnogih pokrajin naše Avstrije; izkoriščalo se je našo ponosno Spodnje Štajersko na vse mogoče načine, dokler se je gospodarsko in materijelno ni popolnoma izsesalo. In zakaj ravno Spodnje Štajersko? Zakaj se ni v vseh pokrajinah Avstrije z ozirom na gospodarske položaje enakomerno delovalo? Zakaj ste se na primer Češka in Moravska v tem oziru znali ohraniti na stanju zadovoljivosti? Zakaj ste znali ti dve deželi pri merodajnih mestih na-

stopiti in si zagotoviti stanje svoje živinopališče reje za življenski interes in procvit prihodnosti? Zato, ker imata zastopnike, katerista Grubesa je tudi dobro mesto našla in tudi zanj to, ker jim primanjkuje sleherni iskrica dovoljnih movinskega čuta. Pri nas se je, edino le na vsa splošen blagor kmetovalca delaven in vzoren v ptujski okraj potegeval za stališče blagosti 1000 krnja okraja kolikor mu je bilo mogoče, a za Ropadel je večkrat tudi na strankarske zaprebeber iz merodajnih činite-ljev. — A kje pa imata tvojgydige je poslance kmetovalce, kateri bi se za tvoj davil j interese zanimali in te v gospodarskem oziru Ba branili? Obljubovali so ti pred izvolitvijo celo in je zvezde z neba, a sedaj za tvoj interes v tvo bil de j obrambo niti mezinca ne ganejo. Siromašni popol ki nimajo časa; potegovati se morajo za „je vrata j „jugoslovansko“ kraljestvo, za razkosanje staro j zapri j zgodovinskih kronovin, a za tvoj blagor, po in je j milovanja vredno ljudstvo, se ne brigajo. Kje napra j ratzer j obljubi za kmeta zanimal, kakor si je to j polno j domneval? V poslanski zbornici kima kakor j popela. j bradast kozliček na rezolucije jugoslovanskih j bile. j agitatorjev. — Pustimo torej raje siromaka j ko je j saj mu vendar nobene druge zmožnosti ne pri j Po j pisujemo. Zakaj bi zahtevali od njega sicer j davlj. j varstvo okraja, ker se mora sam varovati. Za j da se ne bode enkrat kje neprijetno opote j tinja j kel... Sami torej hočemo varovati blago j oru, j naših spodnje-štajerskih kmetov in sami upa j oru, j zopet doseči na merodajnih mestih uspeh j Oajel j v prid gospodarstva, sami moramo zopet pri j ri nji j boriti, kar so drugi zanemarili. Stavimo to j anizi j rej prošnjo in vlogo na merodajne kroge, naj j andar j isti pospešijo nujne korake, da se rekvira j ddali j nje živine na Spodnjem Štajerskem ne samo j rihod j omeji, ampak za nekoliko časa popolnoma j e priš j vstavi, da se z marljivo skrbjo doseže zopet j be pc j številu, katero deželi za bodoč življenski razv j Pozne j vitek pristojta. Upamo, da se bode nujna pro j glasi : j nja spodnještajerskih kmetovalcev pod iz j buršij ogibo hibe od merodajnih činite-ljev v ozir vzela j njeg- j in da se omeji rekviriranje živine na druge j tinja j manj izčrpane pokrajine.

Hošnica pri Slov. Bistrlici. Od tukaj je pri nesla „Straža“ dne 5. t. m. članek, v katerem piše, da se je tukajšnji odbor v svoji seji izrekel za „jugoslovansko“ deklaracijo. Župan je pri nas neki Onič, o kojem se je zadnjič en Laporčan izrazil, da bi bilo tega Oniča treba v priložnosti nekaj pokrtačiti. Mi smo na tega moželjina že pozabili ali zdaj nas ta srbofil v „Straži“ opominja. Ergo! Ta g. Onič se drži več let že na županovem stolcu, kateri ima že itak piškave noge, zoper voljo občanov po svoji volji, in ljudstvo se čudi, da je to sploh še mogoče. Ta pokveka je eden najnevarnejših pospeševateljev srbofilske „jugoslovanske“ ideje, pri tem pa še župan. Pred vojno je že podpiral in širil to Avstriji nevarno idejo javno brez strahu. Mož spada k tisti struji, katera že vidi srbsko kraljestvo do Drave in onkraj drave Rusijo. Ob času občinskih volitev zbiral je po svoji občini svoje srbofilske prijatelje, ter romal kakor cigani trumoma od občine do občine in pomagal z lažnimi in hinavščino „jugoslovanski“ srbofilski struji do moči in večine. Ljudstvo se čudi, da v Hošnici ni že davno posegla primerna oblast vmes. Vprašamo vas župan Onič, kako se Vi predrznete svojevoljno seje sklepasti za „Jugoslavijo“? Zahtevamo od Vas, da preključete to stvar, drugače bodedo s sredstvi postopali zoper Vaše delovanje in sicer s sredstvi, kojih bi se že zdavnej morali kot zvesti Avstrijec posluževati, v korist občine in Avstrije. Seveda bi zginili iz občine za čas Vi, in za vselej „jugoslovanska“ ideja, in kaplan Korošec bi imel zopet v vrsti eno nedolžno politično žrtev več, za koje nedolžnost in odškodnino bi se zopet vrlo v zbornici potegoval. O ti hudobni „Štajerc“ ti, — zopet pa napadaš eno nedolžno in zvesto moč Korošceve „jugoslovanske“ struje pod „Habsburškim žezlom.“ Oči na visokem in merodajnem mestu se bodejo polagoma odprle. Več v priložnosti. Hošničani.

Veletrgovec Hermann Öhler. Iz Gradca se nam poroča: Pod mnogoštevilnim spremstvom vršil se je dne 16. t. m. pogreb znanega veletrgovca Hermanna Öhler na izraelitskem

vino-pališću. Sprevod je vodil deželni rabiner Herzog. Vdeležil se je istega župan Gradec g. Fizijski in obilno dostojanstliki zakov in občanov, kakor tudi 50 otrok rojnikov, ki so dobivali že od začetka le v vsak dan pri umrlemu obed. Družina rojen vročila je županu mesta Gradec 100 kron za uboge mesta.

Roparski umor v Gradcu. Dne 9. aprila je izvršil se je v neki „javni hiši“ v Gradcu roparski umor. Neki infanterist je s svojim jermenom 38-letno prosti-barbaro Gratzter, rojeno Dunajčan, ki je pobegnil. Že predpoldan istega dne je delj časa pri njej na obisku, katerega popoldan nadaljeval. Ob pol 9. uri zvečer Gratzterica slišala, da so se duri precej močnaprle. Šla je gledat, da se o tem prepričaj je našla sobo Gratzterjeve temno. Ko pa napravila luč, uprizoril se ji je strašen čin. Gratzter je ležala, z jermenom na vratu s polnoma plavim obrazom na tleh in je umrla. Iz ust tekla ji je kri, roke in prsi bile krvave. Poslalo se je hitro po pomoč, ki je ista prišla, je Gratzter že prej umrli. Policija je dognala, da je bila Gratzter avljena in oropana.

Zagonetna zastrupljenja. Učiteljska kandidinja slovenske samostanske šole v Mariboru, Mursič, je šla o veliki noči k svojem dekletu. Na vožnji v Maribor so se pojavili znaki zastrupljenja in je morala že v Maribor priti. Zaradi tega izstopiti. Končno pa je v Maribor prišla v Maribor, kjer so jo takoj v bolnišnico in je tamkaj kmalu po prihodu umrla. Ko je še ležala v bolnišnici, prišel v Maribor brzojav, da je tudi njen podpolkovnik Mursič, ki je imel oditi na vojnišče, vsled zastrupljenja obolel in umrl. Zvečer je dospelo iz Osjeka poročilo, ki se glasi: „Pred par dnevi so umrli podpolkovnik Mursič in njegova 20letna hčerka, kakor tudi njegova žena. Sledeči dan je umrla tudi služkinja in 65letni linijski kapitan Adolf Tischler, podpolkovnikov tast. Dognalo se je, da je bila v častniški menaži gospa Mursič zakoljena aprila s sunko, ker se ji pa ni zdela popolnoma sveža, je napravila iz nje klobaso, ki so jedli te klobase, so umrli“.

Koroške vesti.

Veliki gozdni požar. V gozdovih grofa Kersnerja, v katerem se nahaja za mestno občino Celovec več tisoč kvadratnih metrov napljenega kurilnega lesa, izbruhnil je ogenj, kateremu je padel kot žrtev velik del tega lesa.

Na strelni rani umrl. Iz Friesacha se nam poroča: V nemški redovni bolnišnici je Gregor Schulnig, na katerega je pri Neumarktu na Štajerskem neki žandar ustrelil, svojeje rani podlegel; bil je včeraj tukaj popisan. Schulnig je podal žandarju v Neumarktu lažljivo ime (Scharf). Ko je isti od žandara zahteval, naj mu pokaže svoje listine, hotel pobegniti. Žandar je nato ustrelil za pobegnelim in ga zadell v nogo.

Eksplodizija. V tovarni papirja in celuloze pri Wolfsbergu eksplodirala je 11. t. m. pečnica sodo. Pri tem je bil prometni inženir g. R. Nagel radi zapare na glavi in hrbtno ranjen.

Razno.

Državna pregreha. Medtem ko se v avstrijskih pokrajinah rekvirirano živino, katere cena je mnogo cenejša od hrvarske na boljše polje, se hoče tukaj pri nas hrvarsko živino prepljati in meso za dobrih 200% dražje prodajati in to ubogemu prebivalstvu v zaledju, ki je od črne mizerijein gladi izgubilo že skoraj pogled in katero pod težkim bremenom te neskončne vojne že komaj diha. Za Boga! Ni kruha, ni moke, ni mleka in tudi košček mesa si človek ne more privoščiti, ker stane 1 kg nezasišano ceno 16 kron! Isto zamorejo plačati in si privoščiti le vojni liferanti in tisti nesramni vampirji, ki se na bedi in gladi reveža obogatujejo. Siromak pa prenašaj breme in vzdržaj s praznim želodcem, če ti je mogoče. — Da se vojno breme trpečemu ljudstvu vsaj malo olajša, ne bi umestno

bilo, da bi država puščala našo avstrijsko živino za povzitek prebivalcem v zaledju in bi pošiljala ogrsko-hrvarsko živino za svojo rabo na fronto?

Znamenit policijski pes. Dne 31. marca so se vtihotapili tatovi v stanovanje neke Frančiške Filip v vasi blizu M. Krumlova. S sekirami so razbili vrata in odnesli iz shrambe mnogo živil. Brat okradene žene je šel v bližnji kraj po policijskega psa. Pes je takoj našel sled za tatovi in, še dopoldne odkril tata v 15-letnem Cirilu Prokeš, pri katerem so našli tudi del ukradenih živil. Svoje-ga tovariša ni hotel izdati, kakor tudi mesta ne, kamor sta skrila ostala živila. Pes jo je ubral naprej po sledi do Ivančic in kmalu vjel drugega tatu, ki je istotako tajil s drugo in ni hotel vedeti za kraj, kamor sta skrila malopridneža ukradeno mast. Ali pes je tudi kmalu mast našel. Zakopana je bila na bregu reke. Oba sta bila nato izročena sodišču.

Srečna župnija. Medtem ko so druge župnije izgubile med vojsko nešteto svojih mož in fantov, se nam poroča, da iz nemške fare Kočevska Planina (Stockendorf) ni doslej še nihče padel.

Tragika naših dni. V zagrebškem „Maksimiru“ je izvršila samomor s samokresom mlada gospodična S., doma iz Koprivnice, drugače uslužbenka v pisarni nekega zagrebškega odvetnika. Pustila je dve pismi. V enem pravi, da jo je do tega dejanja prignala krutost današnjih razmer: draginja, vsled katere ni več mogoče, da bi se na pošten način preživela. V drugem pismu prosi, naj jo pokopljejo v obleki, ki jo ima na sebi, ker jo ta obleka spominja nečesa lepega in prijetnega. „Pokopljite me“, četudi bi še ne bila popolnoma mrtva“, zaključuje. — V Zagrebu obstoja humanitarno društvo „Patronaža za varstvo mladih deklet“. Ne verjamemo, da bi bila koalicijska vlada ustavila delovanje tudi tega društva.

Pravi diplomat. V svojem delu izraža Thiers diplomat: „Pravi diplomat mora biti mrzel ko led, trd ko kamen, gladek ko jegulja, radoveden ko časnakar, mutast ko riba, nezaupljiv ko skopuh, prebrisan ko kača, gibljiv ko vremenski petelin, zvit ko lisica in trdovraten ko en star vjetniški paznik.“

Demonstracije na Dunaju. Na Dunaju so bile 11. t. m. zjutraj pri mesarjih velike demonstracije, ker so na teden določili za osebo 20 dkg mesa, a revnejšim so delili le 12½ dkg konjskega mesa. Demonstriralo je na tisoče oseb.

Od koga so vračujoči se vjetniki naprej pozdravljeni. Neki ogrski list piše iz Lemberga: Vračajočim se vjetnikom jemljejo vse. To se pričinja že na kolodvoru. Židovski dečki se polasčajo njih prtljage in se ponujajo za odnasaše v mesto, če jim plačajo vsaj 10 kron. Če noče vjetnik toliko plačati, mu vrže krivonosi judovski pobalin prtljago v blato in pobegne, smeje se židovski kramarji ponujajo vjetnikom zlatino in tudi še drugo blago „prve vrste“ — vlačuge, katerih v mestu kar mrgoli. Za hrano morajo vjetniki plačevati dvakratno ceno. O kakšnem sočustvovanju ni med občinstvom niti govora. Pač lepa slika „delavnosti“ poljskih nesramnih judov, ki nas pa ni iznenadila.

Prostovoljni vstop črnovojnih obvezancev letnikov 1899 do 1894 v skupno vojsko. Uradno poročajo: Povodim novih prebiranj rojstnih letnikov 1899 do 1894 se bo tistim pripadnikom teh letnikov, ki nimajo pravice do enoletnega prostovoljstva, v omejenem številu in pod gotovimi pogoji dovolil prostovoljni vstop — razen v pehotne in lovske čete — v konjenico, poljsko, gorsko in trdnjavo topništvo, potem v saperske bataljone in letalski arzenal, kjer bodo obvezani odslužiti triletno prezenčno in sedemletno rezervno službo (§ 19, 4 b. z.), kakor tudi prostovoljni vstop v vojno mornarico, kjer bodo morali odslužiti štiriletno prezenčno in petletno rezervno ter triletno pomorsko-brambno službo (§§ 19, 4 in 8, 2 b. z.). Prostovoljni vstop se dovoli le tistim proslcem, ki bodo na prebiranju spoznani sposobnim za črnovojniško službo z orožjem in ki nimajo ne brezpogojne, ne pogojne pravi-

ce do enoletnega prostovoljstva. Prosilcem, ki imajo pravico do ugodnosti samo dveletne prezenčne službe (§ 20. b. z.), se more dovoliti prostovoljni vstop le tedaj, če se v svoji prošnji za sprejem tej ugodnosti izrecno odpovedo. Kot zadnji rok za ta prostovoljni vstop je določen dan pred splošnim vpoklicnim dnevom nanovo prebranih črnovojnih obvezancev rojstnih letnikov 1899 do 1894. Po tem dnevu je dopusten le vstop v tiste čete, katerim je bil potrjeni temeljem splošne razdelitve dodeljen. Samo za tiste prosilce, ki žele biti sprejeti v vojno mornarico in vložiti dotično prošnjo že pred vpoklicnim dnevom teh vojaških obvezancev, se bo rok za prostovoljni vstop v vojno mornarico podaljšal do 1. julija t. l. Prošnje za sprejem, katerim naj se razen v § 133. b. predpisov, I. del, označenih listin priloži tudi črnovojniška legitimacija, se vlagajo neposredno na poveljstvih nadomestnih krdel v poštev prihajajočih čet oziroma na mornariškem poveljstvu v Pulju. Podobne določbe veljajo tudi za c. kr. domobranstvo.

Tožba kadilca. Po trikratnem zvišanju tobačnih cen se je doseglo, kar se je brezdvomno tudi doseči hotelo: odvajenje . . . Prvič je kadenje pradrage, drugič se ne dobi več „finih“ sort, tretjič se istih po ceni ne dobi, četrtič desetkrat sploh ni nič za dobiti in tako bi se potratil papir brezuspešno še petič do dvajsetič. — To je danes usoda kadilca.

Neprevidenost. 15-letna trgovska učenka Anna Zupan v Ljubljani je hotela, kakor se nam poroča, v stanovanju svoje hiškinje na ognjišču zakuriti. Ker pa drva niso hotela goreti, vzela je petrolejni vrč, da bi drva s petrolejem obllila. Petrolej je eksplodiral in je vnel obleko deklice in stanovanje. Nesrečnica je zadobila tako težke opekline, da je vsled istih kmalu nato umrla.

Vrabcí. Iz Brna na Moravskem se poroča, da je tamkajšnja vlada izdala poziv na prebivalstvo da naj se okoristijo v prehrani z vrabci, katerih meso je baje prav tečno!

Težko eksplozija v Budimpešti. Včeraj se je dogodila v Višegradski cesti na zemljišču budimpeštvske elektrarne ogromna eksplozija. Vnel se je kabel dinamita pri preizkuševanju novega elektrogeneratorja, kateremu je velikanska eksplozija sledila. Stranska stena stroja, ki je znašala nad 30 kubičnih metrov, je bila vržena v zrak skozi streho. Z višine 15 metrov je padel stroj na tlak in v hipu je bil večji del poslopja in plamenih. Vsled nastalega kratkega stika se je vnela streha. Kosi železa, težki 100 do 150 kilogramov, leteli so na sosedna poslopja. Trije delavci so bili težko ranjeni, več je lahko ranjenih. Mesto je ostalo brez električne luči in so morali odpovedati vse predstave in koncerte.

Italijanski begunci kot vlomilci. Iz Arnfelsa se nam poroča: Dne 9. t. m. prišlo je na stanovanje Jozefe Ziegler v Untergereuthu šest italijanskih fantov iz begunskega taborja v Wagni. Vdrl so v zaklenjeno hišo in so ukradli hranilno knjižico, glasečo se na 12.000 kron, 400 K v gotovini in 14 jajc. Ko se je Ziegler, ki na bližnjem polju delala, vrnila, so jo tatovi popihali. A sosedi, ki so jih zasledovali, so jih dosegli in žendarmetriji izročili.

Kje je sukno in perilo? V kraju Trieben na Gor. Štajerskem našli so pri trgovcu Romanu Papula celo zalogo sukna in perila, Papula je vedno trdil, da nima več sukna. Če ga je kdo pri njem zahteval. Sedaj pa so našli pri njem tako veliko zalogo, da se lahko vse moštvo v Triebenu z isto obleče. Oblastvene poizvedbe so nadalje dognale, da ima Izrael Rosenkranz v Aschachu zalogo svile in perila v vrednosti 300.000 kron. Pri veleposesniku Josipu Dennerju pri Gaishornu so našli zalogo sukna za 180.000 kron. Imel je skritih tudi še 7000 cigaret. Blago je bilo zaplenjeno in lastniki izročeni sodnji. Ubogo ljudstvo hodi skoraj nago in mora za papirnatcunje tako drag denar plačevati, taki lopovi pa skrivajo blago, da bi se pri dani priliki še bolj obogateli. To so patrijoti! Sram jih!

Čehi — morilci avstrijskih vojnih vjetnikov. Korporal nekega tirolskega lovskega regimenta Friedrich Mandel iz Bozena, kateremu se je po neizmernih štrapacah posrečilo osvoboditi se iz ruskega vjetništva in se vrniti v domovino, pripoveduje nezaslišano vest, da pobegnili avstrijski vojni vjetniki niso ogroženi samo od Rudeče garde, marveč da so bili posebno od vojno vjetništva na Rusko dezertiranih Čehov umorjeni ali ustreljeni. Trije njegovi tovariši so bili pri skupnem begu od Čehov umorjeni. — (Ne najdemo besed, s katerimi bi ta nezaslišana, podla zločinska dejstva dovolj obsojali; samo eno pribijemo: avstrijska vlada ima tukaj lep sramoten vzor „jugoslovanske“ hujskajoče gonje in upamo, da si bode znala po vzgledu teh činov končno vendar enkrat načrt prihodnje svoje politike napraviti, kar bi bil že zanjo skrajni konec. Evo dokaz, zakaj jih bivši mnogozaslужeni minister grof Czernin ni zastoj bičal. Op. ur.)

Zadnji telegrami.

Avstrijsko uradno poročilo od srede.

K.-B. Dunaj, 17. aprila. Uradno se danes razglša:

Na večih mestih italijanske fronte se je sovražne poizvedovalne oddelke zavrnilo.

Šef generalštaba.

Nemci zavzeli Bailleul.

Nemško uradno poročilo od srede.

K.-B. Berlin, 17. aprila. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Na s krvjo oblitom vojnem polju lanske flandrijske bitke zasedla je armada generala Sixta von Armin Passchendaele in so potisnile tudi pri Becelaere in Gheluvelt svoje črte naprej. — Severno Lyse naskočile so čete generala Sieger v zgodnjih jutrajnih urah vas Wytschaete, vrgle sovražnika kljub ljutemu oporu severo-vzhodno in zapadno tega kraja in so odbile močne protinapade. Južno-zapadno od Wulverghem v zadajšnje črte umikajočega se sovražnika potisnili smo čez potok Douve nazaj. Bailleul in ljuto branjena opirališča Cappelynde, severno od Bailleula in Méteren se je vzelo. — Z močnimi silami poskušal je Anglež, podprt skozi Francoze, zastoj, Méteren in izgubljeno ozemlje od Merrisa nazaj pridobiti; njegovi napadi so se pod najtežjimi izgubami zlomili. — Na bojišču obojestransko Somme razvili so se ljuti ognjeni boji, ki so, osobito južno Somme, tudi čez noč trajali.

Makedonska fronta. V bojih v prednjem polju v ravnini Strume vjele so bolgarske naskočne čete 155 Angležev in nekaj Grkov.

Prvi generalkvartirnojemster Ludendorff.

Uspehi avstro-ogrskih in nemških podmorskih čolnov.

K.-B. Berlin, 15. aprila. V zatvornem okolišču srednjega Sredozemskega morja potopili so nemški in avstro-ogrski podmorski čolni šest, od drugih ladij strogo varovanih parnikov in dve jadernici z najmanjše skupno 25.000 tonami.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Namestnik odstopivšega ministra grofa Czernin.

Za namestnika mnogozaslужenega in velezožnega ministra zunanjih zadev grofa Czernin, kojega odstop je bil v „jugoslovanskem“ veleizdajalskem taboru z velikanskim navdušenjem in hrupnim odobranjem pozdravljen, bil je imenovan od cesarja finančni minister baron Štefan Burian von Rajecz. — Da pa ta doseže splošno zaupljivost avstrijskih podanikov, ne sme poti, po kateri je

hodil njegov veliki prednik na noben način zgrešiti, na kar se sme, kakor izvira iz političnih krogov Avstrije, tudi upati.

Odbor, ki priredi avdijenco do presvitlega cesarja je pod vodstvom okrajnega načelnika Orniga ob enem neumerljivo na to deloval, da se okraju tudi v gospodarskem oziru kolikor mogoče pomaga. Posrečilo se nam je tudi, da smo dobili iz Ogrskega pod največjimi težavami 50 vagonov krmilne slame. Le ta se bode po primeri ceni razdelila med naše kmetovalce. Naznanila se sprejema v pisarni „Štajerca“ v Ptuj.

Achtung!

In der slowenischen Presse wie auch in mündlicher Agitation der südslawischen Gruppe wird das Gerücht verbreitet, daß die Massendeputation der Bürgermeister und Gemeindevorstände zu Sr. Majestät dem Kaiser nicht bewilligt und infolgedessen nicht stattfinden wird. Wir wollen unseren erhabenen Monarchen nicht in das politische Getriebe ziehen. Trotzdem aber müssen wir erklären, das jenes Gerücht vollkommen erfunden ist. Die Deputation wurde von Sr. Majestät, in aller Gnade bewilligt. Den Zeitpunkt werden wir den Vertretern rechtzeitig schriftlich mitteilen.

* * *

Pozor!

V slovenskem časopisju, kakor tudi v ustnem agitaciji jugoslovanske skupine se razširja govorica, da se velika deputacija županov in občinskih predstojnikov k Njeg. Vel. cesarju ni dovolila in da se ne bode vršila. Mi nočemo prevrženega vladarja v politično gibanje vleči. Vkljub temu pa moramo izjaviti, da je ta govorica popolnoma izmišljena. Deputacija je bila od Njeg. Veličanstva v vsej milosti dovoljena. Dan bodedo zastopnikom pravočasno pismeno sporočili.

Razglas o oddaji kovinskih predmetov.

Kovinski predmeti, ki jih je oddati.

Oddati se morajo:

1. Predmeti ki sestojijo popolnoma ali pretežno iz bakra ali bakrenih zlitin, in sicer:
 1. Vse vrste državej, obrambnih drog, drog za preproge, za zastore, drog za obrisače in kopalne rjuhe in okrasilnih in drugih drog in cevi z nosilci ter z drugimi pritrdilnimi sredstvi in obroči, ter ročajev in državej vseh vrst.
 2. ogegne, robne, podožne in druge okovne pločvine, obeski in obklade, posebno obklade kurilnih naprav;
 3. imenski, reklamni izveski, izveski za oritiranje (n. pr. nadstropja), napisi (n. pr. brivcev) in drugi izveski in table, znaki, grbi, kovinske crke in številke nad 3 cm visokosti, številčni izveski nad 10 g posamezne teže h ključem in drugi številčni izveski (n. pr. na vratih in nad vrati stanovanj in sob);
 4. okraski, oprave, pritrdilna sredstva kakor krogle, gumbi, verige, vrtni obroči, odrastleki, (klini) obročki i. dr;
 5. omrežje, kakor obrambno omrežje, omrežje, ki se da lahko sneti, ki ima vložek in okrasilno omrežje; kolikor niso pod točko 1 do 5 našeti predmeti napravljeni na spomenikih (kipih, spomeniških tablah, grobnih kamenih i. e.), dalje na pohištvu, svečelnih napravah ali malih porabnih predmetih;

6. podstavki pred peči; 7. zvonovi s premerom do 25 cm, krugulje (in gongs);

8. navadna kadilna orodja in pisalne garniture drugo preprosto galanterijsko blago (gladko, lito, kano, stancano, valjano, brez vložkov iz stekla, ali dragocenejših tvarin; 9. bednji za cvetlice; 10. kavji (obešalniki), stojala, in obešala za obklobuki, palice, dežniki (senčniki); 11. Naprave razstavnih okenj, kakor stojala, nosila, šinje, vznožja itd. razen portalnih obklad; 12. „Rože“, „ploščine“ in druge na vozarsko orodju napravljeni okovi, ki se dajo lahko sneti; ne postane vozarsko orodje nerabno, če se jih sneti; 13. a) okovi za vozarsko blago (rože, ploščine, komatne konice, klestre, konjičaste glave, obroči, z ne (kljucke) i. podobno, b) okovi pohištvu, c) šarnirna spojila, d) obroči in rozete dimniških cevi, e) pipe (za banjice, sodne, menjalne in izločevalne) vehe izhodne pipe,

kolikor so pod a) do e) našeti predmeti pri izdelovalcih ali trgovcih ali v tuji štrambi za izdelovalce trgovce in še niso potrjeni (pribiti) na drugih predmetih.

Z bakrenimi zlitinami se umevajo zlitine bakra, cinkom, cinom ali nikljem ali z več teh kovin, kakor mesing, tombak, bron, rudača litina, novo srebro in srebrove posebne zlitine (nikelin, thio, alpaka, argenteo-alumini, paklong).

B. Predmeti iz čistega niklja, z nikljem platinirane jeklene pločvine ali aluminija, in sicer:

Vsa hišna, kuhinjska, mizna orodja in namizne oprave vstevši obedne priprave (nože in vilice), posoda za jedi in pijače, medenice banje, posebno takozvano „pasarsko blago“ (finejše blago) razen tričnih kuhalnih aparatov.

Od predmetov iz jeklene pločvine, platiniranih nikljem je izročiti samo one, ki vsebujejo 10 odstotno svoje skupne teže niklja ali več.

Oddajna dolžnost se razteza glede niklastega orodja tudi na take predmete, ki so bili posestnikom puščani o prišliki prejšnjih izročitev.

C. Iz cina sestojeci vodi, spajalni kosi, aparati in drugi deli pritiskalnih aparatov za pivo in naprave za napolnjevanje piva.

Oddajni zavezanci.

V oddelku I pod A 1. do 12. in pod B. in C. navedene kovinske predmete mora oddati vsakdo, ki posejeda take predmete ali jih ima za druge v hranilnici.

Izdelovalci in trgovci morajo oddati:

1. V oddelku I 1. do 12 in pod B in C navedene kovinske predmete;
2. v oddelku I pod A 13 a) do e) našete predmete, razen ene tretjine pod A 13 e) omenjenih;
3. svoje ostale zaloge v § 1. ministrskega ukaza z dne 23 septembra 1915, drž. zak. št. 283, navedenega kovinskega orodja.

Hranjalvalci za izdelovalce in trgovci morajo oddati:

1. v oddelku I pod A 1. do 12. navedene kovinske predmete;
2. v oddelku I pod A 13 a) do e) našete predmete;
3. ostale zaloge v § 1. ministrskega ukaza z dne 23. septembra 1915, drž. zak. št. 283, navedenega kovinskega orodja.

Od oddaje oproščeni kovinski predmeti.

Oddati ni treba:

1. vijakov, klinčkov, zakovic, obrocev za podobne, kasnetnih državej, ročajev pohištvu, ključ, ščitkov, omarah, kroglastih, ovalnih in rozetnih verig;
2. predmetov, ki so sami z mesingom prevlečeni, pobakreni ali ponikljani;
3. predmetov, ki so s bakrom ali z bakrenimi zlitinami samo platinirani;
4. predmetov, ki sestojijo iz bakra ali bakrenih zlitin, ki so izbočeni z roko, ki so gravirani, cizelnirani (vrezani), guilohirani (okrašeni), razjedeni ali tauširani, ponikljani, posrebreni ali s srebnim platinirani;
5. Predmetov, ki so sestavine ali pritliklina strojne naprave kakoga pridelovalnega obrata.
6. Predmetov, katere proglasi prevzemna komisija za nepogrešljivo. Nepogrešljivost se pa more uveljavljati le glede nikljaste posode in aluminijevega orodja. Posesnik si pa mora tudi po možnosti pravočasno pred dnevem izročitve preskrbeti nadomestilo za take, samoo sebe potrebne predmete. Ako je treba, da prevzemna komisija primerni rok za nabavo nadomestnega predmeta in za naknadno izročitev. Ako se predmet prepusti posestniku zaradi nepogrešljivosti ali za nabavo nadomestila trajno ali začasno, dobi potrdilo, ki to dokazuje.

Kazenske določbe.

Kdor prelomi svojo dolžnost k oddaji, ga kaznuje sodišče s strogim zaporom od 1 mesca do 1 leta in če so ogroženi vojaški interesi monarhije, s strogim zaporom od 3 mesecev do 3 let. Poleg tega se lahko naloži denarna kazna do 20.000 kron.

Drugačno ravnanje proti vkrenjenim odredbam kaznuje po § 10 ministrskega ukaza z dne 25. junija 1917, drž. zak. št. 271, oziroma po § 6 ministrskega ukaza z dne 8. oktobra 1917, drž. zak. št. 401, in po § 3 ministrskega ukaza z dne 10. oktobra 1917, drž. zak. št. 403, politična oblast prve stopnje z denarnimi kaznimi do 5000 kron ali z zaporom do 6 mesecev.